

ΜΕΡΕΣ ΕΠΤΑΕΤΙΑΣ, ΜΕΡΕΣ ΝΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ **ΟΔΥΝΗΣ**

**Κι η φρίκη δεν κουβεντιάζεται, γιατί είναι ζωντανή,
γιατί είναι αμίλητη και προχωράει ...**

Γ. Σεφέρης

Τούτος ο στίχος του Γ. Σεφέρη τριγυρίζει στο μυαλό μου από την Τρίτη το βράδυ, όταν έπεσε μαύρο στην οθόνη της τηλεόρασης και στην καρδιά μας.

Έχει προηγηθεί μια τριετία που στην ελληνική κοινωνία άλλαξαν τα πάντα, που εξαφανίστηκαν όλα εκείνα τα οποία έκαναν τους ανθρώπους να νιώθουν ασφάλεια και να ονειρεύονται ένα ελπιδοφόρο μέλλον για τους και τα παιδιά τους.

Η ζωή μας θρυμματίστηκε:

- 1.500.000 άνθρωποι έχουν μείνει χωρίς δουλειά.
- Υπάρχει απόλυτη ασυδοσία των εργοδοτών να εκμεταλλεύονται, να τρομοκρατούν και να απολύουν.
- Οι μισθοί και οι συντάξεις δεν καλύπτουν πια τις στοιχειώδεις ανάγκες.
- 4.000 χιλιάδες συμπατριώτες μας αυτοκτόνησαν, γιατί δεν άντεξαν την εξαθλίωση και την απαξίωση που βίωναν.
- Ο ανθός της ελληνικής νεολαίας καταφεύγει στην μετανάστευση.
- Η δημόσια περιουσία ξεπουλιέται.
- Ο κοινωνικός ιστός διαλύεται....

Κι όμως αυτό που μας συντάραξε πιο πολύ, αυτό που μας πάγωσε, όπως φάνηκε από τους χιλιάδες κόσμου που όλες αυτές τις μέρες πλημμυρίζουν το μέγαρο της ΕΡΤ στην Αθήνα και στις άλλες μεγάλες πόλεις αλλά και διαδηλώνουν στους δρόμους και τις πλατείες όλης της χώρας ήταν αυτή, η φασιστικής έμπνευσης πράξη της κυβέρνησης το βράδυ της περασμένης Τρίτης.

Ξαφνικά ο κόσμος που μέχρι τώρα ήταν βυθισμένος στα προσωπικά του προβλήματα και αδιέξοδα, ένιωσε ότι αυτό που συνέβη με τόσο αυταρχικό και βάρβαρο τρόπο υπερβαίνει τα προσωπικά του δεινά και αφορά κάτι ανώτερο. Αφορά την ελεύθερη ενημέρωση και τελικά την ίδια την

ουσία της **Δημοκρατίας** και την **Αξιοπρέπειά** του. Συνειδητοποίησε επιτέλους ότι οι ελευθερίες και τα δικαιώματα που διασφαλίζει το Σύνταγμα ποδοπατούνται απ'αυτούς που έχουν ορκιστεί να το τηρούν και να το υπερασπίζονται!

Οι μεγαλύτεροι νιώσαμε πάλι τα συναισθήματα που είχαμε νιώσει, όταν με την εισβολή των Τανξ την νύχτα της 17^{ης} του Νοέμβρη του 1973 σίγησε ο πομπός του Πολυτεχνείου. Νιώσαμε πάλι την ίδια ανατριχίλα, την ίδια φρίκη.

Κι αυτό γιατί η Ραδιοτηλεόραση μιας χώρας σταματά να εκπέμπει όταν η χώρα αυτή κατακτηθεί από ξένη στρατιωτική δύναμη ή όταν γίνει στρατιωτικό πραξικόπημα.

- Αλήθεια για ποια Δημοκρατία μιλάμε, όταν έχει απαξιωθεί εντελώς η Βουλή και η Κυβέρνηση ασκεί την εξουσία με διατάγματα όπως ο Παπαδόπουλος και ο Ιωαννίδης;
- Για ποια Δημοκρατία μιλάμε όταν νομοσχέδια που έχουν υπαγορεύσει ξένοι πάτρωνες και τα οποία καθορίζουν το μέλλον της χώρας και του λαού μας για τις επόμενες δεκαετίες, περνάνε από τη Βουλή σ'ένα μόνο άρθρο και με τη διαδικασία του κατεπείγοντος;
- Για ποια Δημοκρατία μιλάμε όταν όποιος κλάδος απεργεί ή πρόκειται να απεργήσει, επιστρατεύεται ακόμη και προληπτικά, όπως συνέβη πρόσφατα με τους καθηγητές;
- Για ποια δημοκρατία μιλάμε όταν η πολιτική ασκείται με τους ροπαλοφόρους των ΜΑΤ που αντιμετωπίζουν το λαό σαν εχθρό;

Η βάρβαρη λοιπόν και φασιστικής έμπνευσης πράξη της Κυβέρνησης να βάλει λουκέτο στη Δημόσια Ραδιοτηλεόραση ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της οργής.

Πιστεύω πως θα είναι το έναυσμα να συνειδητοποιήσουν οι πολίτες - που τις προηγούμενες δεκαετίες οι δυνάμεις του δικομματισμού τους εξαθλίωσαν πολιτικά και ηθικά με τον καταναλωτισμό και το ρουσφέτι καθώς και με τα υποπροϊόντα της ιδιωτικής τηλεόρασης των διαπλεκόμενων εθνικών εργολάβων και άλλων αρπακτικών - ότι δεν υπάρχει πια καμιά θεσμική κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους και ότι σε λίγο θα έχουν οι περισσότεροι τη μοίρα των 2.650 εργαζομένων της ΕΡΤ και όσων έχουν προηγηθεί.

Πιστεύω, τέλος πως οι πολίτες θα συνειδητοποιήσουν ότι η Τρικομματική Κυβέρνηση πρέπει επιτέλους ν' ανατραπεί. Ότι πρέπει να σταματήσει ο καταστροφικός κατήφορος που ακολουθούμε.

Αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει από τον καναπέ και τις καφετέριες.

Είναι ανάγκη να βγούμε στους δρόμους και να παλέψουμε για το παρόν και το μέλλον μας.

Είναι ανάγκη να παλέψουμε για **τη Δημοκρατία και το Σύνταγμα** - που κατοχυρώνει τα δικαιώματά και τις ελευθερίες μας και το οποίο καθημερινά καταλύεται,- όπως άλλωστε το ίδιο στο τελευταίο του άρθρο επιτάσσει.

Διονύσης Φραγκούλης
Φιλόλογος